

Въпроси и отговори относно Директивата за авторското право в цифровия единен пазар

Продължение

Ще засегне ли директивата интернет свободата или ще доведе до интернет цензура?

Свободата в интернет, както и в реалния свят, ще продължи да съществува, при положение че упражняването на тази свобода не ограничава правата на другите или не е незаконно. Това означава, че даден потребител ще може да продължи да качва съдържание в интернет платформите и че тези платформи ще могат да продължат да хостват такова съдържание, при условие че платформите зачитат правото на създателите да получават справедливо възнаграждение. Понастоящем онлайн платформите плащат на създателите на доброволен принцип и само в много ограничена степен, тъй като не носят отговорност за съдържанието, което хостват, и следователно имат много малки или никакви стимули да сключват споразумения с носителите на права.

Директивата няма да бъде източник на цензура. Чрез увеличаване на правната отговорност, директивата ще увеличи натиска върху интернет платформите да сключват справедливи споразумения за възнаграждение със създателите на творби, чрез които платформите печелят пари. Това не е цензура.

Създава ли директивата автоматични филтри на онлайн платформите?

Не.

Директивата поставя *цел*, която трябва да бъде постигната – дадена онлайн платформа не трябва да печели пари от материали, създадени от хора, без да компенсира последните. Следователно, дадена платформа носи правна отговорност ако на нейния сайт има съдържание, на чийто създател тя не е платила подходящо възнаграждение. Това означава, че лицата, чието произведение се използва незаконно, могат да съдят платформата.

Директивата обаче *не* посочва и не изброява какви инструменти, човешки ресурси или инфраструктура може да бъдат необходими, за да не се допусне появата на материал, за който не се изплаща възнаграждение, на сайта. Следователно, няма изискване за филтри за качване..

Въпреки това, ако големите платформи не предложат никакви новаторски решения, те могат да предпочетат въвеждането на филтри. Такива филтри действително вече се използват от големите компании! Критиките, че те понякога отстраняват законно съдържание може в някои случаи да са оправдани. Те обаче следва да бъдат насочени към платформите, които проектират и прилагат филтрите, а не към законодателя, който определя цел, която трябва да бъде постигната, а именно, че дадено предприятие трябва да плаща за материала, който използва с цел реализиране на печалба. Това е цел, която в реалния свят е неоспорима и се прилага.

И накрая, договорената директивата дори съдържа разпоредби, които гарантират, че ползвателят може да се жалва относно нецелесъобразно премахване на качено

съдържание посредством системи за правна защита, чрез които могат да се подават жалби и да се предприемат бързи действия.

Оказва ли тази директива отрицателно въздействие върху формати като „memes“ или „GIFs“?

Тъкмо обратното.

Както е договорена, директивата съдържа специфични разпоредби, които задължават държавите членки да защитават безплатното качване и споделянето на произведения с цел цитиране, критика, рецензия, карикатура, пародия или пастиш. Съвсем очевидно това ще гарантира, че „memes“ и „GIFs“ ще продължат да бъдат достъпни. Всъщност въпросните разпоредби гарантират, че те ще бъдат дори по-защитени, отколкото преди, тъй като защитата на тези произведения преди се осигуряваше от различни национални закони, което водеше до различия между държавите членки.

Ще бъде ли все още възможно да се виждат откъси (snippet), когато се четат или споделят статии в новинарски агрегатори?

Да.

Споразумението позволява на издателите на новини да изискат от новинарските агрегатори, които използват техните статии, лицензионни споразумения. Новинарските агрегатори обаче ще могат да продължат да показват откъси, без да е необходимо разрешение от издателите на новини. Това ще бъде възможно, при условие че „snippet“ представлява „много кратък откъс“ или „отделни думи“, и че не се счита, че новинарският агрегатор злоупотребява с тази функция.

Директивата ще унищожи стартиращите предприятия ...

Не.

Споразумението предлага специфична защита за стартиращите платформи. Платформите, които са създадени преди по-малко от 3 години, имат годишен оборот под 10 милиона евро и средно под 5 милиона отделни посетители на месец, трябва да изпълняват значително по-леки задължения от големите утвърдени платформи.

Твърди се, че член 13 би могъл да доведе до сваляне на произведения, когато притежателят на правата е неизвестен. Беше даден пример с хита „Despacito“ ...

Целта на проекта на член 13 е да осигури по-силна позиция за творците, позоваващи се на правата си за справедливо обезщетение, когато творбите им се използват и разпространяват онлайн от други. Творецът обикновено е уведомил платформи като YouTube, че е автор на дадено произведение. Ето защо е малко вероятно да възникне

въпрос за отговорността на платформите за качени произведения, чийто притежател на права е неизвестен.

Твърди се, че директивата ще окаже силно отрицателно въздействие върху поминъка на стотици хиляди хора...

По-вероятно е да се случи точно обратното.

Намерението на директивата е да помогне за това много хора да получават доходите, които заслужават за труда си, които те трябва да продължат да създават. Проектът на директива има цели да гарантира, че доходите отиват при хората на изкуството и при журналистите, а не при акционерите на Google — става въпрос за трансфер на ресурси, който винаги е от полза за работните места.

Защо имаше толкова много критики срещу директивата?

Директивата беше обект на интензивни кампании. В действителност, някои статистически данни в Европейския парламент показват, че евродепутатите рядко или никога преди не са били обект на подобна степен на лобиране (например чрез телефонни обаждания, имейли и др.).

Като цяло подобни широкообхватни кампании водят до лавина от силни изказвания; твърди се, че има опасност проектът на директива да „счупи“ или да „убие“ интернет. Тъй като проектът не предоставя никакви нови права на творците, нито налага нови задължения на интернет платформите или новинарските агрегатори, такива твърдения изглеждат твърде крайни.

Съществуват многобройни примери за лобистки кампании, прогнозиращи катастрофални последици, като тези прогнози никога не са се сбъдвали.

Така например телекомуникационните компании твърдяха, че телефонните сметки ще „експлодират“ в резултат на таваните върху таксите за роуминг; тютюневите и ресторантьорските лобита твърдяха, че хората ще престанат да посещават ресторанти и барове в резултат на забраната за пушене в барове и ресторанти; банките казваха, че ще трябва да спрат кредитирането на предприятия и хора поради по-строгите закони относно начина на функциониране на банките, а лобистите за безмитните зони дори твърдяха, че летищата ще бъдат закрити в резултат на премахването на безмитното пазаруване на единния пазар. Нищо подобно не се случи.

Защитата на по-малките създатели на съдържание ли е основната цел на директивата ??

Въпреки че целта на директивата е да помогне на всички създатели на съдържание да имат по-силни позиции при воденето на преговори относно начина, по който трудът им се използва от онлайн платформите, основните бенефициери ще бъдат по-малките участници. По-големите участници често ползват услугите на юридическите кантори за защита на своите права, докато малките участници понастоящем не разполагат с достатъчно средства за това.

